

בית משפט השלום ירושלים
א 7498/97
מוסטפא נ. מדינת ישראל
תאריך פתיחה: 21/05/97

בית משפט השלום בירושלים

מוסטפא _____

סדר דין: רגיל

ע"י ב"כ עו"ד הישאם שנאיטה ו/או
אליהו אברם ו/או האלה ח'ורי
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נ ג ד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב
רח' הנרייטה סולד 1
תל אביב
טל: 03-6970222; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: נזקי גוף

סכום התביעה: 30,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד שנת 1975, אזרח ירדני, נושא דרכון ירדני מס' _____ . בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה שהה התובע בישראל כתייר על פי אשרת כניסת תייר, שקיבל בתאריך 27.7.95.
2. הנתבעת הינה והיתה בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה אחראית לפעולותיהם של השוטרים במדינת ישראל.
3. בתאריך 10.9.95, בשעות הבוקר המוקדמות, התלווה התובע לבן דודתו ולשני חברים, שלושתם מכפר ביתא שבנפת שכם, בדרכם לעבודתם באיזור ראש העין (להלן "חבריו").
4. זמן קצר לאחר ירידתם מהמונית במרכז ראש העין, עצר לפתע סמוך לתובע וחבריו רכב משטרה מסוג פורד טרנזיט ובתוכו שלושה שוטרים. השוטרים הורו לתובע וחבריו להיכנס לתוך הרכב המשטרה.
5. חבריו של התובע נכנסו לרכב. התובע סירב להיכנס תוך שהוא מנסה להסביר לשוטרים שהוא תייר ירדני. אולם צעקותיו המאיימות של אחד השוטרים הניעו את התובע להעתר מיד לדרישות השוטרים.
6. בהיותו בתוך הרכב המשטרה הוציא התובע את דרכונו שוב בנסיון לשכנע את השוטרים כי הוא תייר ירדני. לפתע, אחד השוטרים שישב במושב הקדמי סמוך לנהג (להלן "שוטר 1") היכה את התובע באלה על רגלו הימנית. התובע אחז באלה על מנת להפסיק את המכות. בשלב זה, שוטר 1 ושוטר נוסף שישב במושב האחורי (להלן "שוטר 2") התנפלו על התובע והחלו להכותו בידיהם.

7. השוטרים היכו את התובע נמרצות בראשו וכן בעט שוטר 1 בחוזקה בברכו ובעינו השמאלית של התובע.
8. לאחר מכן הפסיק שוטר 1 להכות את התובע והעיר לשוטר 2 להפסיק אף הוא אך שוטר 2 לא נענה לחברו והמשיך במשך דקות ארוכות להכות בחוזקה את התובע, עד אשר השוטר התעייף ולא היה מסוגל עוד להמשיך במלאכת ההכאה.
9. השוטרים נסעו ברכב המשטרה יחד עם התובע וחבריו תוך שהם מודיעים להם, כי הם מתכוונים לקחת אותם לבית המעצר אבו כביר. לאחר כעשר דקות, כשהגיעו סמוך לאחד היישובים בקירבת כפר עזון, פתח אחד השוטרים את הדלת וציווה על התובע וחבריו לעזוב חיש מהר את האיזור בטרם יספיק השוטר לספור עד שלוש, שאם לא כן הוא יירה בהם.
10. אחוזי בהלה רצו התובע וחבריו לגבעה הסמוכה, לכיוון הכפר עזון, משם נסעו לכפר ביתא.
11. התובע הגיש תלונה, באמצעות עמותת המוקד להגנת הפרט, למחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים. בעקבות תלונתו זאת נפתחה חקירה. בתאריך 31.10.95, קיבל התובע את תוצאות החקירה לפיהם הוחלט לסגור את התיק מהנימוק "עברין לא נודע", שכן השוטרים הספציפיים החשודים בביצוע העבירה לא אותרו.

אחריות שלוחי הנתבעת

תקיפה

12. התובע יטען כי הכאתו בכל חלקי גופו על ידי השוטרים, שלוחי הנתבעת, מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

רשלנות

13. התובע יוסיף ויטען כי מעשה התקיפה של השוטרים, שלוחי הנתבעת, מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.
14. בנוסף, התובע יטען כי השוטרים, שלוחי הנתבעת, התרשלו ורשלנותם התבטאה בין היתר במעשיהם ו/או במחדליהם כדלקמן:
15. א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד לחוק ו/או לפקודות מפכ"ל המשטרה ו/או להנחיותיו ו/או לצווייו.
- ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופו ובריאותו של התובע, וכן בניגוד להתנהגות שוטרים סבירים ומיומנים בנסיבות דומות.
- ג. לא עשו כל שביכולתם של אנשי משטרה סבירים לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובע או להקטין אותה.
- ד. נקטו בשיטה פסולה לשמירה על הסדר הציבורי.

ה. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שהפעילו כח נגד התובע ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כח.

הפרת חובות חקוקות

16. התובע יטען כי השוטרים, שלוחי הנתבעת, הפרו חובות חקוקות שבדין, אשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וגרמו בכך לנזק לו טוען התובע.

17. במיוחד, יטען התובע כי שלוחי הנתבעת הפרו את החובות המוטלות עליהם בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן ה"חוק"), פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: "הפקודה") ובחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (להלן "חוק היסוד").

18. ליתר פירוט ומבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, יטען התובע כי השוטרים, שלוחי הנתבעת, הפרו את החובות שלהלן:

א. סעיף 280 (1) לחוק, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כדי לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.

ב. סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק, האוסרים גרימת פציעה וחבלה חמורים.

ג. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק, האוסרים תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות.

ד. סעיף 3 לפקודה, בדבר חובתו של כל שוטר לקיים את הסדר הציבורי ולשמור על בטחון הנפש.

ה. סעיף 19(א) לתוספת השנייה לפקודה בדבר איסור שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד בניגוד לפקודות המשטרה או כל הוראה אחרת שניתנה כדין.

ו. סעיף 2 לחוק היסוד האוסר כל פגיעה בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם.

אחריות הנתבעת

19. התובע יטען כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או מחדליהם דלעיל של השוטרים, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פועלים מטעמה.

20. כמו כן, התובע יטען כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או הפרת חובה חקוקה, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של השוטרים, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על אנשים המסורים לאחריותה.

ב. לא דאגה להדריך ו/או להורות לשוטרים שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובע.

ג. לא דאגה להדריך כראוי את השוטרים ו/או להגדיר להם את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחוננו.

ד. לא דאגה להבהיר לשוטרים את הוראות צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות על ביצוע ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטוחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או שמרו עליהן.

נזקי התובע

21. כתוצאה ממעשיהם ו/או מחדליהם של השוטרים, המתוארים לעיל, נחבל התובע בעינו השמאלית.

בנוסף לסימני חבלה קשים שניכרו ונותרו בעינו משך מספר ימים, סבל התובע מקשיי ראייה ומכאבים עזים באזור העין משך ימים ארוכים.

22. כמו כן, התובע כאמור הוכה באזור ראשו וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות בחלקים שונים בראשו אשר גרמו לו, משך מספר ימים, לכאבי ראש חזקים.

23. בנוסף התובע כאמור הוכה נמרצות באלה בברכו הימנית ונגרמו לו נפיחות, רגישות וכאבים אשר ליוו אותו ימים ארוכים.

24. עוד יטען התובע כי בנוסף לנזקים הנ"ל, התובע נפל קורבן על לא עוול בכפו למעשה אלימות חמור ביותר, כשהשוטרים, לא זו בלבד שפגעו בגופו של התובע והשפילו אותו, אלא גם שיבשו ופגעו בחופשתו בהיותו תייר בישראל וגרמו לו בכך לעוגמת נפש גדולה שבעתיים.

25. בגין כל הנזקים שפורטו לעיל, מעמיד התובע את תביעתו על סך גלובלי של 30,000 ש"ח.

26. לבית המשפט הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

27. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע סך של 30,000 ש"ח בצרוף הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה עד יום התשלום בפועל וכן הוצאות משפט.

ירושלים, היום 21 לחודש מאי שנת 1997

הישאם שבאליטה, עו"ד
ב"כ התובע

(ת.ש. 8529, מ"מ 18291)